

et større Antal underordnede Politibetjente. Med Hensyn til det opfaste Spørgsmaal om, hvorvidt Sognefogderne kunne undværes som Medhjælpere for Politiet, skal jeg ikke tilbageholde min Anskuelse, som er den, at forsaavidt der er Spørgsmaal om en virksom og kraftig Medhjælp for Politiet, vil man meget ofte, og efter min Erfaring som oftest savne en saadan Hjælp hos Sognefogderne. Jeg skal imidlertid ikke derom udtale Noget, som jeg vil binde mig til, men jeg vil udtale, hvad jeg troer er vist, nemlig, at vi, førend vi gaae ind paa en nærmere Afgjørelse af Antallet af disse underordnede Politibetjente og i det Hele taget af Ordningen af Politibetjenten paa Landet, maae være paa det Rene med, hvorledes man vil stille sig med Hensyn til Spørgsmaalet om Sognefogderne.

Justitsministeren: Jeg troer dog, det er almindelig anerkjendt, at Politiets Tilstand, idetmindste i mange Egne, lader Meget tilbage at ønske. Det var en almindelig Tro i Slesvig, at Løsgængere og Forbrydere, naar de først vare komne over den jydsk Grændse, længe kunde gaae ustraffede omkring, og det har derfor været mig ganske uventet at høre den Anskuelse udtalt, navnlig af et Par Medlemmer fra Sylland, at ridende Betjente skulde være overflødige. Det er jo en Selvfølge, at Sagen kan ordnes paa mange Maader; jeg har altid tænkt mig, at Anvendelsen af de Penge, der gives ud til underordnede Betjente, var den, der snarest maatte finde Anlang hos Befolkningen, idet man maatte antage, at saadanne Betjente vilde udrette megen Gavn. Man vil imidlertid neppe kunne gaae den Vej at affstaae Sognefogderne, førend man havde noget Andet at sætte istedetfor dem, men jeg forudsætter heller ikke, at dette var den ærede sidste Talers Mening. Iøvrigt er jeg ganske enig i, at disse to Spørgsmaal staae i saadan Forbindelse med hinanden, at det ene ikke kan afgjøres uden det andet. Der er blevet ytret stor Betænkelse ved, at de eventuelle Betjente skulde kunne anholde Løsgængere, men jeg troer dog, at det ærede Medlem, der fremsatte denne Frygt, derved har tænkt sig en anden Klasse Mennesker end den, der i Reglen

kommer i Berøring med Politibetjente paa Landet. — Jeg kan heller ikke indsee, at der er nogen overordentlig Fare ved den Bestemmelse i en af Lovudkastets Paragrapher, hvorefter der er forbeholdt Politiet Afgang til Huus i Tilfælde af Støi, thi det er, vel at mærke, kun offentlige Beyerntningssteder, denne Bestemmelse gjælder, ikke private Folks Huse. — Den Vistand, som det er blevet anseet overflødigt at hvide Politet paa Opfordring, vilde det dog vistnok være misligt at unddrage det, især paa Landet. Der kan være mange Tilfælde, hvor Politiet vilde være ganske overordentlig ulykkelig stillet, naar det ikke var en Pligt for Borgerne at hjælpe det, vel ikke til et hvilket som helst Niemed, men der staaer jo ogsaa udtrykkelig i Loven, at det er Gjenoprettelse af Orden og Rolighed, hvortil Bedkommende ere pligtige at være Politiet behjælpelige. — I naar Forbindelse med Spørgsmaalet om Afstæffelse af Sognefogderne staaer iøvrigt det Spørgsmaal, om man ikke paa en anden Maade kunde benytte de kommunale Præster, saaledes at de remplacerede Sognefogderne. Jeg har fra Slesvig haft Leilighed til at erfare, at der fra den nævnte Klasse Embedsmænd ikke vises saa ringe en Virksomhed, men dette ligger maaskee meget i de personlige Forhold, idet det der er lykkes at vinde de meest ansete og uafhængige Mænd for disse Bestillinger; deres Løn var i det Væsentlige ikke stor, men jeg troer ogsaa, de opfattede deres Stillinger mere som en kommunal end som en lønnet Bestilling. Det laa overhovedet i hele den slesvigiske Befolknings Tankegang, i en meget høiere Grad, end man i Almindelighed forestiller sig det, at lægge Vægt paa det kommunale Element og sætte Priis paa en vis Grad af Selvregjering. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig.

K. Pedersen: Hvis det, hvad man jo ikke behøver at være nogen Tvivl om, forholder sig rigtigt, som den høitagtede Justitsminister udtalte, at det skulde være den gængse Mening i Slesvig, at de af den saakaldte omflakkende Deel af Befolkningen, der kom over den jydsk Grændse, skulde, i alt Fald i længere Tid, kunne drive omkring, ganske uændede og ustraffede,